



AU FOST ODATĂ O BABĂ ȘI UN MOȘNEAG, TRIȘTI CĂ NU AVEAU COPII. LA SFATUL BABEI, ÎNTR-O ZI, MOȘNEAGUL A PLECAT ÎN CĂUTAREA UNEI FĂPTURI. HOTĂRĂSERĂ ÎMPREUNĂ CĂ, PRIMA VIETATE CARE-I VA IEȘI ÎN CALE, O VA LUA ACASĂ ȘI O VOR CREȘTE CA PE UN COPIL. MERGÂND MOȘNEAGUL PE DRUM A DAT PESTE O SCROAFĂ CU PURCEI. L-A PRINS PE CEL MAI SLĂBUȚ, L-A BĂGAT ÎN TRAISTĂ, APOI A PORNIT CU EL SPRE CASĂ.



CUM A AJUNS MOȘNEAGUL ACASĂ, A STRIGAT:

– BĂBUȘCĂĂ, UITE CE ȚI-AM ADUS!

DE ÎNDATĂ CE A VĂZUT BABA CE ÎI ADUSESE, CU
BUCURIE A LUAT PURCELUL ȘI L-A SCĂLDAT, APOI I-A DAT SĂ
MĂNÂNCE. ȘI, CU TĂRÂȚE, CU COJIȚE, PURCELUL A CRESCUT,
IAR BĂTRÂNII ERAU FOARTE MULȚUMIȚI DE HOTĂRÂREA PE
CARE AU LUAT-O!

